

HOMILIA PER A LA MISSA CRISMAL
Catedral Basílica de Menorca 12 d'abril de 2017

El meu cor s'omple d'il·lusió i d'esperança per poder celebrar aquesta tarda la Missa Crismal amb vosaltres. Des que al mes d'octubre el Nunci del Sant Pare em va comunicar que el Papa Francesc volia que fos Bisbe vostre, vaig començar a pensar en aquesta Missa, a la qual vaig assistir amb fidelitat i amb devoció durant tota la meua vida com a prevere.

1.- Aquí està l'Església de Menorca

És una Missa carregada de significat. En primer lloc, perquè en aquesta Missa s'expressa d'una manera singular la nostra Església de Menorca. M'alegr molt d'estar envoltat per la major part dels sacerdots, que són els meus col·laboradors més directes i immediats per a realitzar l'apassionant tasca de seguir proclamant Jesucrist. Al costat d'ells, hi ha els diaques, que tan bon servei presten a la nostra Església, tant en les tasques parroquials com en la coordinació de diverses àrees de la pastoral diocesana. Hi són també amb nosaltres els nostres seminaristes. És un goig tenir-los aquí, perquè ells ens conviden a mirar el futur de la nostra Església amb esperança. Ens acompanya un bon nombre de membres de la vida consagrada, tant sacerdots com religiosos, que amb la seva vida són signe del Regne de Déu, anunci de la glòria i estímul per viure la santedat a la qual hi són cridats tots els cristians. I, sobretot, esteu vosaltres, els laics, alguns vinguts de diferents parts de la nostra illa. Amb el vostre esforç per viure fidels a l'Evangeli, sou signe de Crist enmig del món, en les tasques quotidianes, a l'interior de la societat humana.

Aquesta Eucaristia és, per tot això, expressió de la realitat de la nostra Església. Però hi ha una cosa molt més important, que no hem d'oblidar: l'Eucaristia construeix la nostra Església. La nostra comunió en l'únic cos de Crist fa que també nosaltres siguem el Cos de Crist, Església que perllonga la seva presència al llarg de la història en aquesta illa de Menorca. Un antic adagi diu que "l'Església fa l'Eucaristia i l'Eucaristia fa l'Església". En certa manera l'Església fa l'Eucaristia perquè és la comunitat reunida la que celebra el Sopar del Senyor. Però és molt més cert que l'Eucaristia ens fa ser Església. L'Eucaristia, en la qual el Senyor ens dóna el seu cos i fa de nosaltres un sol cos, és el lloc del naixement ininterromput de l'Església, en la qual ell la funda constantment de nou. Per això, en aquesta celebració s'expressa d'una manera particularment intensa la realitat de la nostra Diòcesi i, al mateix temps, aquesta Eucaristia ens edifica i fa ser Església de Crist, el seu Cos, a Menorca. Aquí hi ha present l'Església de Menorca. Aquí hi ha Jesucrist sacerdot presidint.

2.- El do del sacerdoci

Estem en una celebració particularment significativa perquè està vinculada de manera especial a la Pasqua del Senyor. És una celebració pròpia del Dijous Sant, encara que per raons pastorals l'hàgim avançat a aquesta tarda. Forma part de la celebració del misteri immens d'amor expressat per Jesucrist en el Sopar pasqual. En la litúrgia d'aquesta Missa es ressalta particularment el do del sacerdoci i la seva institució per part de Crist.

El Senyor ha volgut comptar amb "homes d'aquest poble" que perpetuen la seva entrega preparant el banquet pasqual, presidint en l'amor al poble de Déu, alimentant-lo amb la Paraula i enfortint-lo amb els sagraments (cf. Prefaci). Vosaltres, sacerdots, sou un do extraordinari de Déu per a aquesta Església. Per la imposició de les mans heu estat configurats amb Jesucrist; com ell, heu estat unguits per l'Esperit i enviats a proclamar la Bona Nova a tots els homes (cf. Evangeli). D'aquí a uns moments renovareu les promeses fetes el dia de la vostra ordenació. Us demanaré, una vegada més, si voleu unir-vos més fortament a Jesucrist i renunciar a vosaltres mateixos, per ser sacerdots seus d'aquesta manera. I direu que sí, que amb la seva ajuda voleu viure sempre lliurats al Senyor. Hi ha res més gran? En aquest món, no.

Jo comparteix amb vosaltres un mateix sacerdoci i una mateixa missió. I puc dir que, com va escriure Sant Agustí, "si per una banda em terroritza el que sóc per a vosaltres, d'altra em consola el que sóc amb vosaltres" (Sermó 340, 1). Per això és tan significatiu per a mi aquest moment. És la meva trobada amb els preveres de la Diòcesi. Experiment la calor de la nostra comunió i de la vostra amistat, així com també els vostres afanys per conduir cap a Crist a les persones de les parròquies i comunitats que teniu encomanades.

Aquesta celebració m'ofereix l'oportunitat d'agrair personalment, en públic, el vostre treball de cada dia, silencios, eficaç, alegre, generós. Poques vegades el sacerdot rep el reconeixement per la seva entrega, ni ho feis perquè sigui reconeguda. Ho faig també en nom de l'Església Diocesana. En aquest dia li deman al Senyor que em mantingui proper a vosaltres, i sé, per altra banda, que Ell encoratja, cada matí, els vostres passos. Us dic amb fermesa que val la pena lliurar la vida per aquest poble. Jesús la va donar sense mesura.

3.- Els olis sants

Finalment, en aquesta Eucaristia beneïm els olis sants. L'Esperit, mitjançant aquests olis, unguirà i marcarà indeleblement als nous cristians que naixeran al llarg de l'any. Alleujarà el dolor dels malalts i de la gent gran, infondrà vigor i valentia als joves que es confirmaran i els farà testimonis seus. Des d'aquesta Basílica Catedral arribaran els olis sants i el crisma, que consagrarem junts, a totes les parròquies de la Diòcesi,

amb el desig que fins a l'últim racó de la nostra illa arribi la força de l'Esperit que renova, que sana i enforteix, que segella el cor de l'home.

En beneir els olis i consagrar el crisma, pregarem junts demanant que, mitjançant aquests olis, arribi a tots la salvació que brolla del Misteri Pasqual. Que mitjançant aquests signes sensibles, els homes i dones de Menorca sentin la unció de l'Esperit i "visquin segons la seva condició de reis, profetes i sacerdots" (consagració crisma).

Portau a les vostres parròquies i comunitats l'oli de l'Esperit que ens posa també, com el Mestre, al servei dels més pobres. Ell va venir a proclamar una gran i bona notícia als pobres (cf. primera lectura i evangeli). Que l'Esperit del Senyor ens tregui de comoditats i tebieses i ens empenyi a posar-nos en sortida, portant l'alegria salvadora de Crist.

Avui és un dia important per a la nostra Església diocesana. Deia al començament que havia somiat en aquest dia. Ara vull donar gràcies a Déu per això, per poder celebrar-ho amb vosaltres. I don gràcies a Déu per cadascun de vosaltres. Que el Senyor beneeixi la nostra Església de Menorca i la enforteixi amb els seus dons perquè seguim tenint forces per pronunciar davant els homes el vostre sant nom.

HOMILÍA PARA LA MISA CRISMAL

Catedral Basílica de Menorca, 12 de abril de 2017

Me llena de ilusión y de esperanza poder celebrar esta tarde la Misa Crismal con vosotros. Desde que en el mes de octubre el Nuncio del Santo Padre me comunicó que el Papa Francisco quería que fuera Obispo vuestro, comencé a pensar en esta Misa, a la que asistí con fidelidad y con devoción durante toda mi vida como presbítero.

1.- Aquí está la Iglesia de Menorca

Es una Misa cargada de significado. En primer lugar, porque en esta Misa se expresa de una manera singular nuestra Iglesia de Menorca. Me alegro mucho de estar rodeado por la mayor parte de los sacerdotes, que son mis colaboradores más directos e inmediatos para realizar la apasionante tarea de seguir proclamando a Jesucristo. Junto a ellos, están los diáconos, que tan buen servicio prestan a nuestra Iglesia, tanto en las tareas parroquiales como en la coordinación de diversas áreas de la pastoral diocesana. Están, así mismo, con nosotros nuestros seminaristas. Es un gozo tenerlos aquí, porque ellos nos invitan a mirar al futuro de nuestra Iglesia con esperanza. Nos acompaña un buen número de miembros de la vida consagrada, tanto sacerdotes como religiosos, que con su vida son signo del Reino de Dios, anuncio del mundo futuro y estímulo para vivir la santidad a la que todos son llamados todos los cristianos. Y, sobre todo, estáis vosotros, los laicos, algunos venidos de distintas partes de nuestra isla. Con vuestro esfuerzo por vivir fieles al Evangelio, sois signo de Cristo en medio del mundo, en las tareas cotidianas, en el interior de la sociedad humana.

Esta Eucaristía es, por todo ello, expresión de la realidad de nuestra Iglesia. Pero hay algo mucho más importante, que no debemos olvidar: la Eucaristía construye nuestra Iglesia. Nuestra comunión en el único cuerpo de Cristo hace que también nosotros seamos el Cuerpo de Cristo, Iglesia que prolonga su presencia a lo largo de la historia en esta isla de Menorca. Un antiguo adagio dice que “la Iglesia hace la Eucaristía y la Eucaristía hace a la Iglesia”. En cierta manera la Iglesia hace la Eucaristía porque es la comunidad reunida la que celebra la Cena del Señor. Pero es mucho más cierto que la Eucaristía nos hace ser Iglesia. La Eucaristía, en la que el Señor nos da su cuerpo y hace de nosotros un solo cuerpo, es el lugar del nacimiento ininterrumpido de la Iglesia, en la cual él la funda constantemente de nuevo. Por eso, en esta celebración se expresa de un modo particularmente intenso la realidad de nuestra Diócesis y, al mismo tiempo, esta Eucaristía nos edifica y hace ser Iglesia de Cristo, su Cuerpo, en Menorca. Aquí está la Iglesia de Menorca. Aquí está presidiendo Jesucristo sacerdote.

2.- El don del sacerdocio

Estamos en una celebración particularmente significativa porque está vinculada de manera especial a la Pascua del Señor. Es una celebración propia del Jueves Santo, aunque por razones pastorales la hayamos adelantado a esta tarde. Forma parte de la celebración del misterio inmenso de amor expresado por Jesucristo en la Cena pascual. En la liturgia de esta Misa se resalta particularmente el don del sacerdocio y su institución por parte de Cristo.

El Señor ha querido contar con “hombres de este pueblo” que perpetúan su entrega preparando el banquete pascual, presidiendo en el amor al pueblo de Dios, alimentándolo con la Palabra y fortaleciéndolo con los sacramentos (cf. Prefacio). Vosotros, sacerdotes, sois un don extraordinario de Dios para esta Iglesia. Por la imposición de las manos habéis sido configurados con Jesucristo; como él, habéis sido ungidos por el Espíritu y enviados a proclamar la Buena Nueva a todos los hombres (cf. Evangelio). Dentro de unos momentos renovaréis las promesas hechas el día de vuestra ordenación. Os preguntaré, una vez más, si queréis uniros más fuertemente a Jesucristo y renunciar a vosotros mismos, para de esta manera ser sacerdotes suyos. Y diréis que sí, que con su ayuda queréis vivir siempre entregados al Señor. ¿Hay algo más grande? No en este mundo.

Yo comparto con vosotros un mismo sacerdocio y una misma misión. Y puedo decir que, como escribió San Agustín, “si por un lado me aterroriza lo que soy para vosotros, por otro me consuela lo que soy con vosotros” (Sermón 340, 1). Por eso es tan significativo para mí este momento. Es mi encuentro con los presbíteros de la Diócesis. Experimento el calor de nuestra comunión y de vuestra amistad, así como también vuestros afanes por conducir hasta Jesucristo a las personas de las parroquias y comunidades que tenéis encomendadas.

Esta celebración me ofrece la oportunidad agradecer personalmente, en público, vuestro trabajo de cada día, silencioso, eficaz, alegre, generoso. Pocas veces el sacerdote recibe el reconocimiento por su entrega, ni lo hacéis para que sea reconocida. Lo hago también en nombre de la Iglesia Diocesana. En este día le pido al Señor que me mantenga cercano a vosotros, y sé, por otra parte, que Él alienta, cada mañana, vuestros pasos. Os digo con firmeza que merece la pena entregar la vida por este Pueblo. Jesús la dio sin medida.

3.- Los óleos santos

Finalmente, en esta Eucaristía bendeciremos los óleos santos. El Espíritu, mediante estos aceites, ungirá y marcará indeleblemente a los nuevos cristianos que nacerán a lo largo del año. Aliviará el dolor de los enfermos y de los mayores, infundirá vigor y valentía a los jóvenes que se confirmarán y los hará testigos suyos. Desde esta Basílica Catedral llegarán los óleos santos y el crisma, que consagraremos juntos, a todas las parroquias de la Diócesis, con el deseo de que hasta el último rincón de nuestra isla llegue la fuerza del Espíritu que renueva, que sana y fortalece, que sella el corazón del hombre.

Al bendecir los óleos y consagrar el crisma, oraremos juntos pidiendo que, mediante estos óleos, llegue a todos la salvación que brota del Misterio Pascual. Que mediante estos signos sensibles, los hombres y mujeres de Menorca sientan la unción del Espíritu y “vivan según su condición de reyes, profetas y sacerdotes” (consagración crisma).

Lleved a vuestras parroquias y comunidades el aceite del Espíritu que nos pone también, como el Maestro, al servicio de los más pobres. Él vino a proclamar una gran y buena noticia a los pobres (cf. primera lect y ev). Que el Espíritu del Señor nos saque de comodidades y tibiezas y nos empuje a ponernos en salida, portando la alegría salvadora de Cristo.

Hoy es día importante para nuestra Iglesia diocesana. Decía al comienzo que había soñado en este día. Ahora quiero dar gracias a Dios por ello, por poder celebrarlo con vosotros. Y doy gracias a Dios por cada uno de vosotros. Que el Señor bendiga a nuestra Iglesia de Menorca y la fortalezca con sus dones para que sigamos teniendo fuerzas para pronunciar ante los hombres su nombre santo.